

Foredrag om de Mænd, som stode nærmest ved Siden af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem for Alsborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) brugte nogle lignende Ytringer om, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stod i Spidsen for et Parti, var Leder for et Parti. De ærede Talere, som have yttret sig saaledes, synes at formode, at den Side, der er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, har sluttet en fast Afford, eller har modtaget en bestemt Ordre fra det ærede Medlem. Jeg vil for mit Vedkommende sige, dels at han ikke har modtaget nogen Fuldmagt til at tale paa mine Begne, og heller ikke har jeg modtaget nogen Ordre fra ham, ligesaa lidt som jeg modtager Ordre fra Nogen om, hvorledes jeg vil stemme. Jeg skal derfor kort berøre det, som begrunder min Afstemning, uden at jeg dog skal indlade mig paa Enkelthederne i den her foreliggende Lov, som vi behandle, idet jeg betragter dem som uddebatterede. Jeg skal da minde om, at den provisoriske Finantslov af 12te April vakte en Overraskelse og Bitterhed overalt i Landet, og det Parti, jeg hidtil har sluttet mig til, var enigt om, at det var et Grundlovsbrud. Den Maade, hvorpaa Efterretningen herom modtoges, var saaledes, at den vakte Bitterhed og Harmen overalt, og vi, der skulde forklare vore Vælgere vor Stilling, vare Alle overordentlig tilbøjelige til at opfatte Sagen saaledes. Overalt paa Vælgermøder og andre Møder hørte man en Fordømmelsesdom over den provisoriske Lov, og vi bade Vælgene om at slutte sig til os og stole paa, at de vilde staa fast i Kampen for, at Folket atter kunde erhverve sin grundlovmæssige Ret. Denne Lov vakte saa meget mere Opmærksomhed, som den i Virkeligheden var usøvendig; Conseilspresidenten har jo meddelt os her i Thinget, at Grunden til, at denne Lov kom, ikke var Nødvendighed, at Alt var forberedt til at faae den daværende Finantslov forlænget, men at det kun var en Misforstaaelse, idet han troede sig tilfidsat ved en Afstemning her i Salen, som bevirkede, at vi kom ind i ulovlige Tilstande. Det var en Misforstaaelse, idet hans Opfattelse var fuldstændig urigtig; der var Ingen, som havde tænkt paa at negte den høitærede Conseilspresident Ordret, men overalt paa Møder vare vi enige om at søge paa alle mulige lovlige Maader at vinde den tabte Ret tilbage. Saa kom endelig den 1ste Oktober, Sandlingens Dag, men da var det bortveiet, som vi havde fortalt omkring paa Møder og til vore Vælgere. I Stedet for at staa fast kom Forhandlingens Tid, saa var det glemt, hvad der var udtalt til Vælgene. Der var blevet sagt, at vi skulde ramme ikke alene en Træpel, men en Sernpæl igjennem den provisoriske Finantslov, og det skete ogsaa den 7de November, men man fælte allerede den Gang, at Ministeriet og de, der vilde ramme Pælen igjennem den provisoriske

Lov, havde en vis Tilbøjelighed til at arbejde sammen. Den ærede Conseilspresident og Finantsminister tillod, at der maatte gaa 24 Timer hen uden nogen Finantslov, det blev ordnet saaledes, at den Lov, man slog ihjel om Middagen, kunde arbejde endnu til Midnat, og den Lov, man den næste Dag vedtog, kunde have tilbagevirkende Kraft i en Snæs Timer. Ikke desto mindre fik vi flaaet disse Sernpæle igjennem den, for næste Dag med utrolige Anstrengelser og ved Finantsministerens Hjælp, idet han lod adskillige Timer gaa hen over de fæstsatte 24, og ved at arbejde, som om det var den travleste Tid, at naae at levere Finantsministeren en Lov, som saae akkurat ud ligesom den, vi havde flaaet ihjel. (Ordføreren: Var den ogsaa provisorisk?) Nei, den havde vi flaaet ihjel; (Ordføreren: Var den ogsaa provisorisk?) Nei, ganske vist, vi havde flaaet den ihjel; ved en sin Definition kan den ærede Ordførers Spørgsmaal maaske lade sig forsvare, men det almindelige Vælgerfolk forstod ikke dette. Derefter ere vi i Dag i Færd med at levere det Ministerium, som har udsædt den provisoriske Lov, en god og rundelig Finantslov, medens alle de gamle Stridspunkter ere bortveiede. Det er ganske vist en forunderlig Stilling, vi her indtage, men hvad er Grunden til det, som har skiftet de tidligere Benner fra hinanden? Jeg kan isølge den ærede Ordførers Udtalelser kun finde, at Grunden hertil er Frygt og Løvl, der have bemestret sig ham og de Mænd, som have fulgt ham. I den Henseende er jeg af en aldeles modfat Mening af ham. Den ærede Ordfører udtalte den 20de Februar, at med en Regjering, som vilde respektere konstitutionelle Tilstande, kunde man særdeles godt negte Finantsloven, men den Regjering, der ikke vilde respektere konstitutionelle Tilstande, maatte man absolut give, hvad den vilde have. (En Stemme: Hvem sagde det?) Den høitærede Ordfører siger, at under konstitutionelle Tilstande er det fuldstændig tilstrækkeligt at negte Finantsloven, thi saa viger Regjeringen; men i et Land, hvor man veed, at Regjeringen ikke blot vil, men er gaaet og gjentagne Gange har sagt, at den vilde gaa den Vej, som Regjeringen er gaaet i Nar, og hvor det har viist sig, at den faktisk har Magten, der maa vi bøde os, og der siger han, at det er en høit naiv Ide at tro, at man kunde udrette det Alleringeste ved at negte Finantsloven. Det er den høitærede Ordførers Ord. Den Lov har jeg nu ikke, jeg har ikke den Mistillid eller Mistanke, hvorken til den høie Administration eller til de Mænd, som ere vore politiske Modstandere. Jeg har saa megen Høiagtelse for Administrationen, at jeg tror, den ikke vilde føre os ind i saadanne Tilstande, som her stilles i Udfigt, hvilkens Mening den end har om den Maade, hvorpaa Folket forstaaer at benytte sin grundlovmæssige Ret, og om der end vilde komme eet eller to Provisorier til, saa vilde denne Regjering aldrig gaa ind